

ΡΩΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δεύτερός μας χρόνος είναι,
κι' έδρα πάλιν αι Αθήναι.

Χίλια οκτακόσα ογδοήντα πέντε,
τό Κουβέρνο πάει πρώμα με πονέντε.

Ο Ρωμηός την εβδομάδα—μόνο μιὰ φορά θά βγαίνη,
κι' όταν έχω ξευπνάδα —κι' όποτε μου κατεβαίνει.
Συνδρομητάς δέν δέχομαι —γιατί δέν τους ανέχομαι,
κι' όσα φύλλα κι' αν κρατῆς—δέν περνῆς συνδρομητής.

Δέν θά έχοιμε τεφτέρια—όπως πριν και νταραβέρια.
Γράμματα και πληρωμαί—άποστέλλονται σ' έ με.
Μές' στῶν φόρων τηνάντάρα—κι' ο Ρωμηός μας μιὰδεκάρα,
Κι' άς την δίνη όποιος θέλει—είδ' άλλέως δέν μᾶς μέλει.

Δεκαεπτὰ τ' Αύγουστου... τί φοβερὰ σκηνή!
σκοτόνονται μπεκάτσαις και τσαλαπετεινοί.

Ποῦντος ογδόντα δύο,
και πυρετοί ντενιό.

Δεληγιάννης όμιλεῖ
με παράπονον πολύ.

Δέν ευκαιρῶ οὔδὲ στιγμῆν ό δυστυχῆς νά φάγω,
έπαπαλοῦν καταστροφῆν οι έθνικοί μας πόροι,
και όμως εἶν' άπόλυτος ανάγκη νά υπάγω
και κάτω 'στὰ Ταμπάκια και εις τό Γκαζοχώρι.
Κακά, στραβά κι' ανάποδα μου έρχονται τά πάντα,
και την όρμην μου σταματοῦν άπρόοπτα συμβάντα.

Ποτέ δέν έπερίμενα κι' επί τῶν ήμερῶν μου
τρομεροτέρας άπό πριν νά ἴδω δυστυχίας...
παρληρῶ, σκοτίζομαι και χάνω τόν Θεόν μου
με την πρωτεύουσαν αὐτήν και με τὰς έπαρχίας.
Με ἦσαν τρις χειρότερα και άπό τόν Τρικούπη,
και οι πυρέσσοντες κι' οι μή μου έγιναν κουνουπι.

Δέν φθάνουν τόσα σχέδια, τά δάνεια κι' οι φόροι,
δέν φθάνει ότι μου όφουῦν οι βουλευται τό αίμα,
άλλ' όμως πρέπει άκοντες και εις τό Γκαζοχώρι
νά δίψωμεν δακρύβρεκτον φιλανθρωπίας βλέμμα.
Ναί, πρέπει νά συνδράμωμεν και τους Γκαζοχωρίτας,
και όλους τους πυρέσσοντας και άσθενείς πολίτας.

'Αλλ' εις τάνέλπιστα κακά αναχωρεῖ προσέτι
κι' ο Ρώμας ό θαλασσινός 'στην φίλην του πατρίδα,
κι' επάνω μου τῶν Ναυτικῶν τό βάρος αναθέτει,
αν και τρικλιζῶ 'στῆς ξηρᾶς την τόσην καταγίδα.
Κι' ή θάλασσα επάνω μου... θεέ μου, πῶς θ' άνθέξω;
τί πρώτον νά συλλογισθῶ; πού πρώτον νά συντρεξῶ;

Πρέπει και τούτους τάχιστα εκ του λιμοῦ νά σώσης,
καθόσον ἴσως και αυτοί σ' εκείνας τὰς ήμέρας
νά έπαιξαν τό μέρος των εις τὰς διαδηλώσεις
κι' εις την Αὐλήν νά μ' έφεραν με μουσικήν φλογέρας.
Ναί, πρέπει νά συνδράμωμεν και τούτους τους Παρίας,
και ἴσως τάρθρα κάποτε διαβάζουν τῆς Π ρ ω τ ῆ ς.

Τό σκάφος τό πολιτικόν λοιπόν νά κυβερνήσω,
ή την πλωτήν δεξαμενήν και τὰς τορπιλλοβόλους;...
βεβαίως θά εξαντηθῶ, αν βεβαίως ήθελα
νά κυβερνῶ τους 'Ελληνας με τούτους τους διαβόλους.
'Αλλά τό φοβερώτερον και κακίστον σημεῖον,
πυρκαϊά ήπειλήσε τό Κεντρικόν Ταμείον.

'Αμέσως άς δροσίσωμεν τά φλογερά των χείλη
με παγωτά του Χαραμή και με σουμάδαν κρύαν,
ας τους παρηγορήσωμεν ως άδελφοί και φίλοι,
ας γράψωμεν και δι' αυτούς έν άρθρον 'στην Πρωίαν,
κι' άς ειπώμεν δι' όλ' αυτά πῶς ό Τρικούπης πταίει,
και δι' εξ αίτίας του τό έθνος τώρα καίει.

Πολιορκία πόλεων, λιμοί και φόννοι τόσοι,
πτωχεύσεις και πυρκαϊά τῶν Κεντρικῶν Ταμείων,
αί τ ῆ ς οι πυρετοί, κι' εἰδῶν ποικίλων νόσοι
μᾶς φέρουν βήματι γοργῶ πρὸς τό Φρενοκομείον.
Κι' ένῶ ἐγὼ εὐρίσκομαι σ' αὐτήν την φασαρίαν,
ό κύριος Χαρίλαος γλεντᾶ 'στην Έσπερίαν.

